

Canonizatio ejusdem refertur.

Institutio duplicis officii.

Iussio eam observandi.

Fides transptorum.

D. P. An.I. 24 Januarii.

cundavit, multoque ad Catholicæ doctrinæ lucem, & verbis, & consequentibus signis perduxit, ac demum diversis in vita, & post obitum miraculis clarus, ad permanentem illam, nullique mutationi obnoxiam patriam, recto atque incitato cursu evolavit, ubi in æternis cœlestis regni mansionibus Beatus perfruitur.

§.2. Ipse autem a fel. rec. Gregorio Papa Nono Prædecessore nostro, Sanctorum quos Catholica veneratur Ecclesia, catalogo solemnî ritu adscriptus, in Cœlo pro ipsa semper Ecclesia apud Deum, una cum omnibus Sanctis ejusdem gloriæ consortibus allidue, & pro peccatoribus intercedit.

§.3. Quare ut ejusdem Beati Viri, qui Ordinis ipsius S. Francisci professor fuit, memoria a fidelibus crebrius recolatur, celebrique totius Ecclesiæ veneratione celebretur, Nos, & divinis illius meritis adducti, & præcipue erga illum nostræ devotionis studio excitati, hac præsentî Constitutione præcipimus, & mandamus, ut ejusdem Beati Antonij de Padua nuncupati Confessoris gloriosi dies festus Idibus Junii, quo die ex hoc collacrymabili sæculo ad cœlestem patriam abiit, solemniter peragatur, ac sub duplici minori, & proprio officio, atque ubi propria non erunt, de Communi Confessorum non Pontificum posthac perpetuis futuris temporibus in omnibus universi Orbis Ecclesiis rite celebretur, & in Calendario cum duplicis festi adjectione inscribatur: sicubi vero dies supradictus ex fidelium devotione, seu consuetudine, aut præcepto, vel indulto Apostolico majori observantia, etiam duplicis majoris in die festi, & duplicis minoris per octavam celebrari consueverit, ut apud Fratres ejusdem Ordinis Sancti Francisci, id omnino ibidem retineatur.

§.4. Præcipientes Universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Prælati, ac quorumcumque regularium locorum, & Ordinum superioribus, quatenus in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis, ac regularibus locis præsentibus literas solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis, tam secularibus, quam quorumvis Ordinum regularibus, secundum ritum S. R. E. officium persolventibus, omnino observari faciant, etiam si in Breviarij, & Missalis reformationibus nuper editis præfata solemnitas apposita non fuerit.

§.5. Quoniam autem difficile esset, easdem præsentibus ad singula Orbis loca pervenire, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, ut earum transumptis, & exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsi præsentibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Domini, millefimo quinquagesimo sexto, octavo februarii, Pontificatus nostri Anno I.

gentesimo octuagesimo sexto, decimono Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

XXIX.

Innovatio indulti Capituli Sacrosanctæ Lateranensis Ecclesiæ de Urbe concessi, dandi licentiam in ejus locis, erigendi Loca Pia, accedente licentia Ordinariorum, quibus subiecta remaneant.

Hæc Lateranensis Ecclesiæ, supremum locum obtinet super omnes Urbis, & Orbis Ecclesias, & centenaria gaudet præscriptione, ut videre est in Gregorio XI. Constitut. IV. Super Tom. III. Par. II. fol. 335.

Dilectis filiis Capitulo Sacrosanctæ Basilicæ Lateranensis de Urbe.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Si cunctas per Orbem terrarum diffusas Ecclesias in eorum iuribus, & privilegiis libenter conservare studemus, multo magis, & ampliori sollicitudine erga Sacrosanctam Basilicam nostram Lateranensem de Urbe, quam Summi Romani Pontifices illorum Patriarchium esse voluerunt, id facere tenemur, ac proinde quæ ab eisdem, pro decore, & commodo illius, necnon divinis obsequiis ibidem institutum emanarunt, si quandoque revocata fuisse constat, quantum cum Deo possumus, adhibito moderationis remedio innovare congruum censemus.

§.1. Sane cum dudum fel. rec. Bonifacius Papa IX. Prædecessor noster, qui singularem devotionis affectum ad eandem gerebat Basilicam, cujus Archiepiscopatum dum minori officio fungebatur, ex concessione Apostolica obtinuerat, considerans ex quorundam Romanorum Pontificum declaratione ipsam omnibus aliis Urbis, & Orbis Ecclesiis anteferri, volens propterea specialis alicujus prærogative privilegio eam decorare, tunc Archiepiscopato, & Capitulo, singularibusque personis, & Ministris illius, ac aliis quibuscumque personis utriusque sexus, ut in quibusvis fundis, terris, possessionibus, & locis ad eorundem Archiepiscopati, & Capituli mensam Capitularem spectantibus, Diocesani loci, aut alterius licentia minime requisita, Ecclesias, Monasteria, Oratoria, Prioratus, Dignitates, Personatus, officia, & alia beneficia Ecclesiastica, cum cura, vel sine cura, necnon Conventus, Hospitalia, & Pia loca quæcumque fundare, construere, instaurare, erigere, ædificare, & dotare toties, quoties placeret, valeret, (jure tamen Parochialis Ecclesiæ, & alterius cujuslibet alias in omnibus semper salvo) auctoritate Apostolica indulerit, statuens, & ordinans, quod postquam prædicta fundata, constructa, erecta, ædificata, & dotata essent, permanerent, ac essent, & esse deberent, cen-

Procurium.

Bonifacius IX. statuit quod quilibet in locis ad Ecclesiam Lateranensem spectantibus, loca pia erigere possit, illaque sub mero, & mixto imperio, & dispositione Capituli, & Archiepiscopati extarent, sed Bonifacii Bullam hic non habes.

Procurium.

cen-

Pius IV. dicitur Indultum revocavit.

Hic modo præfata innovatæ indulgentiam a Bonifacio IX. concessam, addita modificatione, quod accedat licentia Ordinariorum, & loca erigenda cum personis subintelliguntur.

conferenturque immediate subesse sub ipsorum Archiepiscopati, & Capituli, dominio, protectione, jurisdictione, defensione, auctoritate, & potestate, ac eorum plenum jus, dominium, merumque, & mixtum imperium, necnon institutio, destitutio, collatio, provisio, presentatio, & quævis alia dispositio, ad ipsos solum, & in solidum pertinent in perpetuum, atque spectarent, prout ejusdem Prædecessoris literis, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Et sicut nuper exposuimus, Capitulum, & Canonici ipsius Basilicæ, qui postmodum fuerunt, literis patentibus a se sub hoc eorum titulo, & nomine tantum expeditis, licentias, & facultates Ecclesias, Monasteria, ceteraque prænarata fundandi, instaurandi, erigendi, & faciendi, diversis etiam sub præstatione, seu solutione census perpetuo in recognitionem directi domini annuatim sibi faciendâ concesserint, atque concedere continuaverint, donec rec. mem. Pius Papa IV. itidem Prædecessor noster Motu proprio, omnia, & singula privilegia, facultates, & indulta, per eum, & Sedem Apostolicam five Romanos Pontifices Prædecessores, erigendi, & instituendi Ecclesias, Capellas, Capellanas, Oratoria, Altaria, Societates, & Confraternitates, illaque in gratias, vel membra recipiendi, & certis aliis tunc expressis, in specie, vel genere quomodolibet concessa cassaverit, irritaverit penitus, & aboleverit, aliaque statuerit, & ordinaverit, prout literis suis hac de re promulgatis, quarum pariter tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur, humiliterque supplicaveritis, ut adversus hujusmodi cassationem, & abolitionem vos restitueret dignemur.

§.3. Nos moti tam prænarata Bonifacii Pape Prædecessoris consideratione, quam præclara memoria Imperatoris Constantini, cujus morbum suscepto hic olim Baptismo protinus divina gratia sanavit, vestris hujusmodi supplicationibus benigne annuentes prænaratasque Bonifacii Pape literas, cum omnibus, & singulis decretis, clausulis, & aliis in eis contentis Apostolica auctoritate (modificationibus infra scriptis semper salvo) harum nostrarum serie revalidantes, & innovantes, vosque ad illarum pristinum usum adversus prædictas Pii IV. literas revocatorias restituentes, & plenarie reintegrates, ex speciali gratia indulgemus, quod perpetuis futuris temporibus, literis vestris patentibus, sub solitis titulo, & nomine supradictis, etiam absque presentium nostrarum insertione expediendis, licentiam, & facultatem liberas quibuslibet bene visis, in fundis, terris, & locis mensæ vestre Capitularis, ac alias juxta eorundem Bonifacii Pape Prædecessoris literarum formam, quæcumque Monasteria, Prioratus, Conventus, Ecclesias, dignitates, persona-

tus, officia, & alia beneficia ecclesiastica, cum cura, vel sine cura, necnon Hospitalia, & alia pia loca fundandi, erigendi, ædificandi, dotandi, ac alia quomodolibet in illis contenta faciendi, quæ quidem dominio, protectioni, jurisdictioni, defensionem, ac potestati vestris immediate subsint, necnon earundem plenum jus, dominium, merumque, & mixtum imperium, institutio, insuper, destitutio, collatio, provisio, presentatio, & quævis alia dispositio ad vos solum, & in solidum perpetuo spectet, dummodo Episcoporum in quorum Civitatibus, seu Diocesis illa fuerint, licentia expressa ad hoc accedat; Ecclésiæque, & illa ut præfertur, fundanda, erigenda, ædificanda, & dotanda, atque illa pro tempore obtinentes, libertatis, immunitatis, & exemptionis, privilegium aliquod a jurisdictione, & superioritate ipsorum Episcoporum, aliterve contra formam decretorum, & ordinationum sacri Concilii Tridentini propterea non acquirant, licentiam, & facultatem, liberas ut prius in omnibus, & per omnia, perinde, ac si literæ hujusmodi revocatorie nullatenus emanassent, concedere valeatis.

§.4. Non obstantibus dicti Pii Quarti literis revocatorijs, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, in contrarium quomodolibet, etiam iteratis vicibus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua mentio habenda esset, tenores illorum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plene, & sufficienter expressis habentes latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volentes demum, & statuentes quod harum nostrarum exemplis a Notario publico subscriptis, & sigillo vestro Capitulari obsignatis, eadem prorsus fides ubique, in judicio, & extra adhibeatur, quam originalis literæ ipsa facerent, si exhiberentur.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Januarii 1586. Pontificatus nostri Anno I.

XXX. Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, ad Fratres Capuccinos. Transitum hujusmodi inter Capuccinos, & Fratres Minimos S. Francisci de Paula interdixit etiam Pius V. ut in ejus Con. LXVI. Sedis Tom. IV. Par. II. fol. 299.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRO ea, quam præcipuam gerimus erga Sanctum Franciscum, devotione, illius

Clausula derogatoria.

Fides transptorum.

Dat. P. An.I. 15 Januarii.

Causa hujus prohibitionis.

lius familiam universam paterno amore complectentes, ea studemus de medio tollere, quae dissidium inter ipsos Religiosos, ejus regulam sestantes occasionem praebent, aut iis, qui levitate animi, minus constantes persistunt in obedientia, cui se ipsos dicaverunt, ab ea se subtrahendi viam aperiunt.

Paulus III., & Julius III. transitu Fratrum de Observantia ad Capuccinos vocarunt in eorum Bullis ut minus necessarias omittas.

Hic Pontifex idem prohibet.

Contravenitum poena.

Clausula praeservativa.

licas, ac canonicas sanctiones jam pridem usu receptas (quod scilicet unicuique regulari, ad arctiorem regulam, & religionem transeundi, petita dumtaxat, ac etiam non obtenta superiorum licentia, transitu libere, & licite permittatur) aut alias quovis praetextu, seu quaesito colore, in jus, & controversiam revocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces existere.

§.5. Sicque in praemissis universis, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, ordinarios, & delegatos, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Mandantes universis, & singulis locorum Ordinariis, ut quando ubi, & quoties opus fuerit, ac pro parte alicujus ex fratribus de Observantia hujusmodi fuerint requisiti, praesentes literas solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, non permittant quemquam ex praedictis, si qui forsitan in posterum se de facto transfere praesumpserint, contra earumdem praesentium continentiam, & tenorem, in aliqua domo, seu loco ipsorum Capuccinorum admitti, recipi, & retineri. Contradictores quoslibet, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem, directe vel indirecte quomodolibet praestantes, per censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, & censuras ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, ac Ordinis, & Congregationis Capuccinorum praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, necnon facultatibus, dispensationibus, & indultis, ipsi Congregationi Capuccinorum, eorumque Superioribus, & personis, aut domibus quibuscumque recipiendi, vel retinendi Fratres de Observantia, etiam suorum Superiorum licentia petita dumtaxat, & non obtenta, aut non petita transeuntes, tam expresse, & principaliter quam per communicationem ad instar aliorum Ordinum, & Congregationum, quorum gratiarum, & indultorum ipsi forsitan Capuccini participes effecti sunt: etiam si pariformiter, & aequo principaliter ipsa communicatio, & extensio facta fuerit per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores, aut Successores nostros, etiam Motu proprio, ac de Apostolica potestatis plenitudine, ac de eorumdem Cardinalium consilio pro tempore concessis,

Clausula sub. lata &c.

Executorum deputatio.

Clausula de rogatoria.

cessis, approbatis, & innovatis: quae omnia, ac desuper concessas literas, processusque habitos per easdem, quatenus praemissis in aliquo adversantur, abrogamus, cassamus, & annullamus. Aut si ipsis Capuccinis, eorumque Praelatis, & Superioribus, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod literis revocatoriis, sub quacumque formula editis nullatenus, vel nisi modis, & formis in hujusmodi indultis contentis parere, & ob non partitionem aliquas sententias, & poenas incurrere, aut alias interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, exemptionibus, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessis, quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri; & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quae omnia volumus nemini contra praedicta in aliquo suffragari, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transmissorum.  
Dat. P. An. J. 28. Januarii.

§.8. Volumus autem, ut praesentium exemplis &c.  
Dat. Romae apud S. Petrum, sub Anno Piscatoris die 28. Januarii 1586. Pontificatus nostri Anno I.

XXXI.

Confirmatio, & ampliatio Indultorum, ac Indulgentiarum Rosarii B. Mariae Virginis: Et facultatis Magistri Generalis, & Vicarii Ordinis S. Dominici, in erigendis Capellis, & instituendis Confraternitatibus Rosarii, pro quibus alia etiam gratia, & Indulgentia conceduntur.

SIXTUS PAPA V.  
Ad perpetuam rei memoriam.

B. Mariae Virginis merita, & laudes.

DUM ineffabilia meritorum insignia, quibus Dei Genitrix Beata Virgo Maria Regina Coelorum gloriosa, sedibus praelata sydereis, tamquam stella matutina praerutilat, devota considerationis indagine perscrutatur, & inter arcana pectoris revolvimus, quod ipsa utpote Mater misericordiae, Mater gratiae, & pietatis, humani generis amica, & consolatrix, pro salute fidelium, qui delictorum culpa praegravantur, sedula exoratrix, & pervigil ad Regem, quem genuit, & maternis lactavit uberibus, intercedit, dignum, quin potius debitum arbitramur, ut Ecclesias, & Capellas, ac Confraternitates in eius honorem erectas, & institutas gratiosis remissionum prosequamur impenditis, ac Indulgentiarum muneribus decoremus, ac per Romanos Pontifices Praedecessores nostros, eidem Confratribus concessas Indulgentias, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

& privilegia, nostrae approbationis munimine roboramus, easque innovemus, prout salubrius cognoscimus expedire.

§.1. Attendentes itaque quam Religionis nostrae fructuosum fuerit sanctissimi Psalterii, Rosarii nuncupati, gloriosa semperque Virginis Mariae, Almae Dei genitricis institutum, per Beatum Dominicum Ordinis Fratrum Praedicatorum auctorem, Spiritu sancto, ut creditur, afflatum, excogitatum, quantaque exinde mundo provenerint, & in dies proveniant bona, & quod propterea utriusque sexus Christianissimum. Confraternitates sub invocatione Rosarii ejusdem B. Mariae Virginis in diversis Orbis Ecclesiis, ac Capellis, & Altaribus canonice instituta.

§.2. Earumque Confratres, ac Sorores, a quamplurimis, & praesertim fel. rec. Urbano IV., & Joanne XXII., ac Sixto etiam Quarto, necnon Innocentio VIII., & Alexandro VI., ac Julio II., & Leone X., ac Adriano VI., & Clemente VII., & Paul. III. ac Julio etiam III. ac Paulo IV., & Pio etiam Quarto, ac Pio V., & postremo Greg. XIII. Romanis Pont. Praedecessoribus nostris, ac nonnullis Sedis Apostolicae, cum potestate Legati de latere, Nunciis, nedum confirmationem, & augmentum earumdem Confraternitatum, sed etiam Indulgentias, ac privilegia, & indulta merito obtinere meruerint.

§.3. Nos dictorum Praedecessorum vestigiis inherendo, ac eodem, quo ipsi Praedecessores nostri, devotionis affectu divinitus excitati, necnon dilecti filii nostri Michaelis tituli Beatae Mariae super Minervam presbyt. Card. Alexandrini nuncupati supplicationibus inclinati, singularum literarum praedictarum tenores, & formas praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones, concessionem, indulta, Indulgentias, etiam plenarias, & peccatorum remissiones, ac relaxationes, omnibus, & singulis Confraternitatibus dicti Rosarii ubicumque terrarum canonice institutis, earumque Confratribus, & Sororibus, tam per dictos Praedecessores nostros, & Sedem praedictam, seu illius Nuncios, cum potestate Legati de latere concessa, elargita, & confirmata, ac cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis desuper concessas literas praedictas, & viva vocis oraculo, aut alias quomodolibet emanatas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illaque omnia, & singula prout per ipsos Praedecessores nostros, & alios praedictos concessa fuerunt, perpetuae firmitatis robore obtinere, ac inviolabiliter observari debere decernimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan incurrerint in eisdem, supplemus.

§.4. Et potiori pro cautela, omnes, & singulas Indulgentias, etiam plenarias, & peccatorum remissiones, ac relaxationes, exemptiones, facultates, concessionem, aliaque privilegia, & indulta praedicta, omnibus, & singulis Confratribus, & Sororibus, tam per dictos Praedecessores nostros, & Sedem praedictam, seu illius Nuncios, cum potestate Legati de latere concessa, elargita, & confirmata, ac cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis desuper concessas literas praedictas, & viva vocis oraculo, aut alias quomodolibet emanatas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illaque omnia, & singula prout per ipsos Praedecessores nostros, & alios praedictos concessa fuerunt, perpetuae firmitatis robore obtinere, ac inviolabiliter observari debere decernimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan incurrerint in eisdem, supplemus.

Psalterii, seu Rosarii B. Virginis a S. Dominico institutum.

Sodalitas Rosarii gratias, & indulgentias a multis Pont. obtinuit.

Hic Pontifex omnes gratias, & indulgentias, & indulta confirmat, & innovat.

Et innovat.

A a bus,

bus, & singulis Confraternitatibus dicti Rosarii, in quibusvis Ecclesiis, & Cappellis, ac Altaribus ubicumque Terrarum canonicè erectis, earumque Confratribus, & Sororibus, necnon Officialibus, & Ministris eisdem modo, & forma, quibus per eisdem Prædecessores nostros, & dicta Sedis Nuncios concessa fuerunt, dicta auctoritate Apostolica de novo concedimus, & innovamus, ac omnibus, & singulis Confraternitatibus Rosarii hujusmodi Confratribus, & Sororibus, nunc, & pro tempore existentibus suffragari debere, eosque illis perpetuo uti, potiri, & gaudere posse, decernimus, & declaramus.

Facultatem instruendi Confraternitates Rosarii concedit Magistro, & Vicario generali Ordinis Sancti Dominici, & deputatis per eos.

§.5. Et insuper ut omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratibus, per Magistrum, & Vicarium generales dicti Ordinis Prædicatorum, & eorum quemlibet pro tempore deputandis, in quibusvis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis ubicumque existentibus, ut in eorundem Prædicatorum, vel aliorum Ordinum, Monasteriorum, seu Domorum Ecclesiis, Cappellis, & Orationis, & etiam in secularibus Ecclesiis, in quibus nullæ Confraternitates ejusdem Rosarii adhuc erectæ existunt, de Superiorum, & Ordinariorum licentia Confraternitates ejusdem Sanctissimi Rosarii, ad Dei, & ejusdem Beate Virginis laudem, & gloriam, erigere, & instituire libere, & licite possint, & valeant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus.

Eisque sic erectis, omnes gratias, & indulgentias alius Rosarii Confraternitatibus data largiamur.

§.6. Ac postquam erectæ fuerint, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, Indulgentiis etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, ac relaxationibus, & gratiis quibusvis aliis ejusdem Rosarii Confraternitatibus, earumque Confratribus, ac Sororibus, per prædictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices, etiam Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam ejusque Nuncios, & etiam de latere Legatos, hæcenus quomodolibet concessis, ac concedendis, & quibus Confraternitates hujusmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & æque principaliter, in omnibus, & per omnia, ac perinde, ac si illis specialiter, & expresse, ac nominatim concessa fuissent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite possint, pariter concedimus, & indulgemus: ac privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessionibus, Indulgentias, etiam plenarias, ut præfertur, concessas, & concessas, ad ipsas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore existentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

Confratribusque alias Indulgentias hic enunciatas concedit.

§.7. Ut autem animarum Christianissimum Confraternitatum, tam erectarum, quam per Fratres deputandos hujusmodi erigendarum, eisdem Confraternitates ingredi volentium spirituali consolationi per am-

plius consulatur, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus singularum Confraternitatum Rosarii hujusmodi, tam hæcenus erectarum, quam in posterum erigendarum, ut præfertur, ubicumque, nunc, & pro tempore existentibus, & in dictis Confraternitatibus pro tempore descriptis, & describendis, itinerantibus, vel navigantibus, ac servantibus, totum Rosarium, infirmis vero, aut alias legitime impeditis, tertiam vero partem, devote recitantibus, necnon temporibus debitis, & ab Ecclesia statutis, confitendi, & communicandi firmum propositum habentibus, qui Cappellam B. Mariæ Rosarii, in Ecclesia ipsius Beate Mariæ supra Mineram de Urbe ejusdem Ordinis Prædicatorum institutam, vel alias Ecclesias, seu Cappellas ubicumque dicta Confraternitas canonicè fundata fuerit, iis diebus, quibus festa mysteriorum ejusdem Rosarii celebrantur, visitare, & processioni, quæ prima Dominica cujuslibet mensis fieri solet, interesse non potuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus, & largimur; illisque omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, etiam plenarias aliis Confratribus, & Sororibus, Cappellas, seu Ecclesias Rosarii hujusmodi dictis diebus visitantibus, ac dictæ processioni interessentibus specialiter, vel generaliter concessas, & in futurum concedendas, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si dictas Cappellas, seu Ecclesias dictis diebus personaliter visitarent, & processioni hujusmodi interessent, auctoritate, & tenore prædictis communicamus, ac communicatas esse, specialiter, vel generaliter, decernimus, & declaramus.

§.8. Quia vero difficile foret præsentem literas Sc.

Transumptis hujus Bullæ credi jubet. Quibuscumque non obstantibus.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. I. 30 Januarii.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Anno Piscatoris, die 30 Januarii 1586., Pontificatus nostri Anno I.

XXXII.

Innovatio Festivitatibus S. Januarii Episcopi, & Martyris, & Sociorum ejus, die 19. Septembris simplici officio celebranda.

SIXTUSEPISCOPUS  
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Plura Sanctorum Patrum providentia institutum est in Ecclesia Dei, & posteris traditum, ut complurium Martyrum insignium memoria statim diebus, solemnibusque ceremoniis, atque anniversariis sacris in cunctis Ecclesiis recolatur. Ita enim, & illis

Exordium.

S. Januarii, & Sociorum memoria, & laudes recensentur.

Eorumque festum die 19. Septembris. Simpliciter præcipitur.

Jussio publicandi hæc Bullam.

Fides exemplorum.

Dat. P. An. I. 1. Februarii.

illis honor debitus tribuitur, & fideles ad eorum imitanda exempla pro suo quisque modulo invitantur.

§.1. Proinde Nos opere pretium duximus efficere, ut Sanctorum Martyrum Januarii Episcopi, & Sociorum ejus, qui post vincula, & carceres gloriosa martyrii corona propter Christi nominis confessionem sunt donati, jucundam recordationem diu intermissam renovando, plebem Dei hilareremus: cujus quidem Beati Januarii sanctitatem Deus Omnipotens multis, iisque clarissimis editis miraculis ad nostram usque ætatem in Neapolitana potissimum Civitate, in qua ejus Corpus sepulchrum religiose aservatur, celebrissime apud omnes gentes testatum esse voluit: adeo ut non immerito, tum in divinis officiis, tum in ipso Sacrificio ab universo fidelium cœtu eorum commemoratio fieri debeat, prout ante novam reformationem Romani Missalis, & Breviarii fieri consueverat.

§.2. Hac igitur nostra perpetuo valitura Constitutione præcipimus, ut eorundem Sanctorum Januarii, & Sociorum ejus dies Festus, 13. Kal. Octobris, in totius Orbis terrarum Ecclesiis simplici officio de communi plurimum Martyrum celebretur, ac decernimus, ut in novo etiam quo nunc utimur, sicut antea in veteri Calendario ad eum diem Sanctorum eorundem nomina, & simpliciter nota ascribatur.

§.3. Mandantes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Prælatibus in universo Orbe constitutis, ut in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis, præsentibus nostras solemniter publicari faciant, ab omnibusque Ecclesiasticis personis, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino observari, licet adnotatio hujus celebritatis in postremis Breviarii, & Missalis reformationibus fuerit prætermissa.

§.4. Volumus autem, ut præsentium exemplis &c.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Kalendis Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

XXXIII.

Renovatio Pontificalium Cappellarum in Basilicis, certisque Alma Urbis Ecclesiis, Dominicis Quadragesimæ, & Adventus, aliisque statim solemnibus diebus, celebrandarum.

SIXTUSEPISCOPUS  
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregia Populi Romani pietas, magnis Sanctorum Patrum laudibus celebrata, postea quam terrarum Princeps civitas, beatissimis Apostolis Evangelii lucem annunciantibus, suave Christi jugum accepit, & per Beati Petri Sedem vere caput Orbis Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

terre effecta, latius cepit præsidere potestate divina, quam dominatione terrena, præclara adhuc, singulari Dei benignitate, religiose antiquitatis monumenta conservat, inter quæ vetus admodum est, ab Apostolicis usque ducta temporibus, sacrarum Stationum consuetudo: in quibus fidelium multitudo ad Apostolorum sepulchra, & fortissimorum Martyrum memorias conveniens, hymnis, & canticis spiritualibus Deum in Sanctis suis mirabilem laudabat, & salutaribus Immaculatæ Hostiæ sacrificiis placabat, & adversus multiplices antiqui hostis oppugnationes, tamquam in castris Dei, Statione tutissima consistebat.

§.1. Quam memoriam a majoribus acceptam, nunc etiam Roma antiquissimis Urbis Basilicis, & Martyrum Ecclesiis visitandis, statim Dominicis, aliisque solemnibus diebus, in primis vero sacro Adventus Domini, & Quadragesimæ tempore, magna populi frequentia anniversaria celebritate devote observat, Nos autem, quibus pro nostra Pastoralis sollicitudine, nihil optabilius est quam animas Christo lucrari, tam piæ, ac salutare institutum, non solum retinere cupimus, sed etiam ornare, ac omni Religionis officio propagare summo-pere studemus, his præsertim luctuosos Christianæ Reipublicæ temporibus, quæ ad placandam Dei iram, ad detestabiles hæreses extirpandas, ad pacem, & tranquillitatem Ecclesiæ obtinendam, ad vitia, & peccata hominum corrigenda, crebriora penitentia, & pietatis opera, ac multiplicatas Sanctorum cum Christo regnantium preces, & intercessionem maxime requirunt, sed potissimum Sanctorum omnium Regina, Dei nostri Genitricis, semperque Virginis Mariæ Christiani populi Advocatæ, Cœlestis patrocinium desiderant.

Roma hæc Stationum consuetudine retinet, & observat, antiquas Basilicas, & Ecclesias devote certis temporibus visitant.

§.2. Et vero cum multis antiquis, & religiosissimis Ecclesiis, quas majorum pietas magnifice extruxit, hæc Alma Urbis ornatissima sit, tum illa potissimum intra, atque extra mœnia posita, septem Basilicæ, quas veteri instituto fideles, pia ac salutari peregrinatione obire solent, magnam jure optimo, non solum apud Cives, sed apud externos populos venerationem habent: sunt enim antiquitate, Religione, Sanctorum Martyrum venerandis Reliquiis, sacris Indulgentiis, & denique mystica septenarii numeri ratione celeberrimæ; nam, quemadmodum Joannes Apostolus admirabilem illam Apocalypsim septem Asiæ Ecclesiis scribens universam Ecclesiam adumbravit, quam Deus cœlestibus Spiritus Sancti donis perficit, & in qua una habitat, & requiescit, ita Romæ septem Ecclesiæ magno ejusdem numeri Mysterio sunt institutæ, ut totius Ecclesiæ unio, & perfectio, in ipso capite unde omnium Ecclesiarum unitas dimanat, illustrius appareret.

Septem præsertim Basilicæ in Urbem admodum celeberrimas.

§.3. Quod cum ita sit, sane non possumus non dolere; numquam fere nostris quidem temporibus, apud eas, una Vaticana excepta, Pontificales Cappellas celebrari, cum tamen primarias illas Urbis Basilicas

In quibus antiqui Pontifices divina celebrare solebant.

toto terrarum Orbe illustres a Summo Romano Pontifice, & sacro Cardinalium Collegio ita interdum adiri debere, ut ibi quoque divina Missarum officia solemniter fiant, & ipsarum Ecclesiarum majestas, in quibus divina gratia redundat, & Pontificalis officii ratio, & majorum exempla id a Nobis omnino requirere videantur. Notum est enim ex Ecclesiastica antiquitatis monumentis, veteres illos Sanctissimos Pontifices Prædecessores nostros, in his Basilicis frequenter admodum divina officia, cum Clero, & Populo obivisse; quod duorum præsertim Beatissimorum Pontificum, quos ob sanctitatem, & rerum gestarum gloriam merito magnos appellamus, Leonis, & Gregorii sermones complures, divina quadam spiritus eloquentia pleni, inter ipsarum Missarum solemnia ad populum habiti, aperte declarant.

Hic itaque Pontifex ad ipsorum Basilicarum venerationem, & populi devotionem, augendi in eisdem Basilicis solemnium Missarum Cappellas Pontificales, in futurum celebrari decernit, uno ex Cardinalibus Missam cantante.

§.4. Quare cum septem sint (Paschali connumerata) Quadragesimæ Dominicæ, & rursum quatuor illæ Adventus, cum Natali, Circumcisione, & Epiphania Domini, septenarii item numerum conficiant, in quibus omnibus celebritatibus Cappella, in Apostolico Palatio, aut in Basilica Vaticana, de more fieri solent, decrevimus de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum, verbo cum eis ea de re in Consistorio nostro secreto mature facto, ad Dei, & Sanctorum gloriam, & Ecclesiarum ipsarum venerationem, ac fidelis populi devotionem augendam, senectuti nostræ nequaquam parentes, sed Pastoralis officii manus exequentes, tamen gravissimis pro universa Ecclesiæ cura occupationibus dislineamur, in eisdem Basilicis solemnium Missarum Cappellas facere, uno ex S. R. E. Cardinalibus Missam celebrante, idque quotiescumque in eisdem Basilicis Cappella Pontificalis fiet, ritu perpetuo observabitur. Sermo item temporari accommodatus, ad divinas Sanctorumque laudes prædicandas, & audientium pietatem inflammandam, de more, semper habebitur, ut duplicato septenarii numero, sacrosancta sacrificia, & septiformem Sancti Spiritus gratiam Christiano populo a Deo impetrent.

Et ideo ad divinas Basilicas vias aperuit.

Et modo in locum ecclesiæ S. Sebastiani, ad hujusmodi celebrationes incommoda, Ecclesiam S. Marie de Populo subrogat.

§.5. Ad quas quidem venerandas Basilicas, ut commodius, & decentius adiri possit, atque ut in eis frequentius celebrandis populi religio augeatur, jam vias latas, & directas patefecimus.

§.6. Ceterum cum Ecclesia S. Sebastiani Martyris vetustissima illa quidem, & religiosissima cum propter loci distantiam, tum etiam angustiam, aliaque incommoda, minus idonea sit ad Pontificalium Missarum celebrationem. Decrevimus in ejus locum Ecclesiam S. Marie, quæ de Populo dicitur, substituere, non solum amplitudine, & loci commoditate opportunam, sed magna, etiam Religione venerabilem, sæpe enim, & pluribus locis ad Sanctissimam illam gratiarum Matrem, & misericordie parentem recurram est, ut ibi potissimum ubi populi nomine insignita, & ubi multa illius

clementia extant monumenta, precibus nostris invocata pro populo oret, pro clero interveniat, & pro devoto femineo sexu intercedat. Nec vero Ecclesiæ S. Sebastiani sua privilegia, & Indulgentias adimimus, quæ etiam in altera novem Ecclesiarum visitatione, quas pia multorum fidelium devotio lustrare solet, suo loco, atque ordine permanebit. Sed Ecclesiæ S. Marie de Populo eandem Indulgentias concedimus, quemadmodum nec ulla stationum translatione, aut mutatione, in Quadragesima, sive in Adventu, ceterisque diebus quicquam detrahimus, sed gratias gratis cumulamur, ut apud plures Ecclesias, majore pietatis zelo, Deo, & Sanctis ejus honor, & cultus tribuatur. Ipsas vero Pontificales Cappellas hoc ordine distribui volumus.

§.7. In Quadragesima, Dominica prima ad S. Mariam de Populo, secunda ad S. Paulum, tertia ad S. Laurentium extramuros, quarta ad S. Crucem in Hierusalem, quinta ad S. Mariam Majorem, sexta in Palmis ad S. Petrum, Dominica Pasche ad S. Joannem in Laterano, ubi Populo solemniter benedicemus. In Adventu vero, Dominica prima ad S. Laurentium, secunda ad S. Joannem, tertia ad S. Crucem in Hierusalem, quarta ad S. Paulum, in Natali Domini ad S. Mariam Majorem, ad Præsepe Domini more antiquissimo, in Circumcisione Domini ad S. Mariam de Populo, in Epiphania ad S. Petrum.

Cappellarum quoque in diebus septem celebrandarum ordinis subnectit.

§.8. Præterea cum Festi anniversarii dies adveniant Sanctorum illorum, quorum nomine Basilicæ ipsæ Deo dicatæ sunt, apud eas pariter Pontificales Cappellas faciemus; nimirum in Assumptione Beatissimæ Virginis ad S. Mariam Majorem, de more; in ejus Nativitate ad S. Mariam de Populo, in Inventione S. Crucis ad S. Crucem in Hierusalem, in Natali S. Petri in Basilica ejus Vaticana, in Conversione S. Pauli in ejus Basilica, in Natali S. Jo: Baptiste in Basilica Lateranen. in die Festo S. Laurentii Martyris in ejus Basilica extra mœnia. Missam item Annunciationis Beatissimæ semper Virginis Mariæ ejusque Pontificalem Cappellam faciemus apud Ecclesiam S. Marie supra Minervam, dotisque de more pro maritandis puellis distribuemus; in tribus vero celebritatibus, hoc est in die Ascensionis Domini, quo etiam die Romanus Pontifex populo solemniter benedicit, item Pentecostes, & omnium Sanctorum, Pontificales Cappellæ sicut in Basilica S. Petri; in die vero Festo Sacratissimi Corporis Christi post Missam solemnem, quæ de more in Cappella Palatina habebitur, erit Pontificalis processio, & Sacrosanctæ Eucharistiæ repositio in eadem Basilica Vaticana; ceteris Festis, solemnibusque diebus, Missæ in Cappella Palatii Apostolici, de more celebrabuntur.

Aliam quoque Cappellam in prima die Quadragesimæ, in Ecclesiæ S. Sabinae Card-Ma-

§.9. Ut igitur hunc sacrum, solemnemque ritum Pontificales Cappellas apud nobilissimas Basilicas celebrandi, sanctissimorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis insistentes, & venerandæ vetustatis memo-

1586.  
jore Penitentiariorum Missam cantante, celebrari, ceterisque per ipsum Pontificem benedicti, & spargi decernit.

Hortari etiam Christianos, ut in tempore Quadragesimæ, & lacrymis convertantur ad Dominum.

Stationalesque Ecclesias vere penitentes, & castè, pieque visitent.

Dat. P. An. I. 13. Februarii.

Lauretani Oppidi Provinciae Picenæ, in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiatae Ecclesiæ in Cathedrali, & Episcopalem erectio.

SIXTUS EPISCOPUS  
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pro excellenti præminencia Sedis Apostolicæ, in qua post Beatum Petrum, Apostolorum Principem, quamvis imparibus meritis, pari tamen auctoritate, constituti sumus, in exigua militantis Ecclesiæ agro, novas Episcopales Sedes, Ecclesiasticæ plantare digni arbitramur, ut per hujusmodi novam plantationem, popularis augeatur devotio, divinus cultus effloreat, & animarum salus subsequatur, ac humilia loca dignioribus titulis, & condignis favoribus illustrentur, necnon propagatione novæ Sedis, honoratque Præsulis assistentia, & regimine, cum Apostolicæ potestatis plenitudine, & Orthodoxæ fidei profectum, & exaltationem, Populi ipsi profectum eis æternæ felicitatis præmium facilius valeant adipisci.

Summi Pontificis auctoritas Ecclesias instituendi, & caute hujus institutionis.

§.1. Considerantes itaque Oppidum Lauretanum in Provincia Piceni situm nullius Diocesis, Sedi Apostolicæ immediate subiectum, in toto Orbe celeberrimum, & in eo unam insignem Collegiatam Ecclesiam sub invocatione B. Mariæ Virginis Dei Matris fundatam excellere, in cujus medio inest illud sacrum cubiculum divinis mysteriis consecratum, in quo dicta Virgo Maria nata fuit, & ibidem ipsa ab Angelo salutata, Salvatorem Mundi de Spiritu Sancto concepit, ministerio Angelorum illuc translatum, & ad dictam Ecclesiam ob miracula, quæ in dies Omnipotens Dominus, intercessione, & meritis ejusdem B. Mariæ Virginis in eodem cubiculo operari dignatur, Christiani ex omnibus mundi regionibus, devotionis, & peregrinationis causa confluerent.

Lauretana Ecclesiæ laudes.

§.2. Et propterea cupientes, Oppidum, & Ecclesiam hujusmodi dignioribus titulis, & nominibus decorare, habita super hoc cum Fratribus nostris deliberatione maturata, de eorum consilio, & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, ad ejusdem Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, & ipsius B. Mariæ Virginis honorem, necnon Christiani devotiois augmentum, Oppidum in Civitatem Lauretanam nuncupandam, Ecclesiam vero in Cathedrali, sub eadem invocatione, pro uno Episcopo Lauretano nuncupando, qui jurisdictionem Episcopalem habeat, & exerceat in spiritualibus, cum mensa Episcopali, arca, sigillo, aliisque insignibus, & honoribus, & privilegiis, quibus alii Episcopi, de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet in eisdem spiritualibus utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere quomodolibet possunt, Apostolica auctoritate teno-

Lauretani Oppidi in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiatae Ecclesiæ in Cathedrali, & Episcopalem erectio.

memorian renovantes, felicius, ac religiosius inchoemus, quarta proxima feria in capite jejunii Ecclesiam S. Sabinae Martyris non modo de more superiorum Pontificum adibimus, sed Card. Majore Penitentiario, ut mos est, Missæ sacrum faciente, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in eadem Ecclesia consistemus, sacrosque cineres a Nobis, solemniter benedictos, supra capita ad penitentiam teificationem spargemus, ac deinde sequentibus Dominicis diebus, ad Basilicas, & Ecclesias supra notatas, Missarumque celebrationem cum sacro Cardinalium Collegio, & aliorum Prælatorum præsentia convenimus; idemque suo tempore in Adventu, ceterisque Festis diebus, Deo auctore, præstabimus. Quem ritum statum, atque solemnem, & Nos quamdiu disponente Domino vixerimus, perpetuo annis singulis observare statuimus, & a Successoribus nostris servari optamus, ac sane etiam pro eorum pietate, & rei concordia speramus.

§.10. Quod igitur ab omnibus Christianis acceptabili Quadragesimæ tempore, quod jam advenit, ubique terrarum, faciendum est ut in toto corde suo, in jejuniis, & lacrymis convertantur ad Dominum, id quidem Romæ, ubi Religionis est domicilium, ubi sacrarum Indulgentiarum thesauri uberius dispensantur, ubi innumera Martyrum, quorum sacra corpora apud Nos magno Dei munere requiescunt, peculiari patrocinio subleventur, multo certe impensius, & devotius faciendum est, atque, ut re ipsa fiat, pro nostra erga hanc Almam Urbem paternam, & præcipua caritate, omnes in Domino etiam atque etiam hortamur, zelo incensi domini Dei, quam decet sanctitudo, Satanae astutias non ignorantes.

§.11. Illud quoque vehementius admonemus, ut omnes, & singuli stationales Ecclesias, cum omni timore, & tremore, ut vere penitentes, castè, & pie adeant, nemini dantes ullam offensionem; ne illis in locis, iisque diebus, quibus aliorum temporum culpa, piis operibus, & castis jejuniis redimenda sunt, inter ipsa Martyrum sepulchra Deus ad iracundiam magis provocetur, sed contra potius hujus Civitatis penitentia, elemosynis, orationibus, sanctorumque intercessionibus placatus Pater misericordiarum Deus, Nobis & cunctis populis curæ nostræ commendatis (omnes enim unum sunt in Christo) propitius, & placabilis efficiatur, & quorum fides Apostolico ore laudata est, & in universo mundo annuntiat, eorum etiam modestia, & disciplina ad pietatis, & sanctitatis exemplum omnibus nationibus proponatur. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1586. Id. Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiæ Episcopus.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones.

tenore presentium, perpetuo erigimus, & instituimus, illasque sic erectas, necnon Episcopum Lauretanum pro tempore existentem, ac ipsius Ecclesie Capitulum, dictae Sedi immediate, etiam perpetuo subicimus, & sub protectione Beatorum Petri & Pauli Apostolorum suscipimus. Necnon cum nuperrime unionem olim de Ecclesia Recanaten., & Ecclesia Maceraten. eadem auctoritate perpetuo factam, de consilio, & potestatis plenitudine similibus dissolverimus, & Venerabilem fratrem nostrum Galeatum Episcopum Maceraten. a vinculo quo dictae Ecclesiae Recanaten. cui tunc ratione unionis huiusmodi praerat, tenebatur, absoluerimus, ac in dicta Ecclesia Recanaten. nomen, & titulum Cathedralis, necnon Sedem, dignitatem, & mensam Episcopales suppresserimus, ipsamque Ecclesiam Recanaten. in Collegiatam reduxerimus, Civitatem tamen Recanaten. titulum, & denominationem Civitatis propterea non amisisse, ita ut illius habitatores, cives nominari, & privilegiis Civium uti possent, decernendo Castrum Ficardi ab Anconitana, & S. Mariae in Calciano ab Auximana, & Montis Luponi Oppida, a Firmana Diocesis, quibus in spiritualibus subiecta sunt, auctoritate, & tenore praemissis, similiter perpetuo dismembramus, & dividimus, & separamus, illaque sic dismembrata, & separata, ac eorum Incolas, & habitatores, ab omni iurisdictione, & potestate, & subiectione Anconitan. Auximan., ac Firman. Episcoporum pro tempore existentium, necnon solutione decimarum eidem Episcopis per eos debitaram, ex tunc de cetero faciendam, itidem perpetuo eximimus, & liberamus.

Diocesis designatio.

§.3. Necnon ipsa, ac Civitatem Recanaten. praedictam, illisque, & Castrum Ficardi, ac oppidorum praedictorum territoria, pro Dioc. d. Episcopi Lauretani, illos vero necnon Civitatis Lauretanae ecclesiasticas personas pro clero, & habitatores per populo, auctoritate, & tenore praemissis, similiter perpetuo concedimus, & assignamus.

Dotis duorum millium scutorum pro Lauretano Episcopo assignatio.

§.4. Ac pro Episcopi Lauretani pro tempore existentis dote, quam summam duorum millium scutorum dictae Provinciae constituere debere declaramus, omnia, & singula fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, in quibusvis rebus, & actionibus, & ubique locorum consentientia, & provenientia; & ad quamvis summam ascendente dictae mensae Episcopalis Recanaten. sic suppressae, & extinctae, & quae ad illam quomodolibet spectant, & pertinent, ac ante illius suppressionem, & extinctionem huiusmodi quovis jure spectabant, & pertinebant, spectareque, & pertinere poterant, necnon Castrum Ficardi, & oppidorum territoriorum huiusmodi decimas Episcopis Anconitan. Auximan., & Firman. solvi solitas, residuum vero dictorum duorum millium scutorum pro dote dictae Ecclesiae Lauretanae constitutorum huiusmodi, ex tot praediis, & pos-

sessionibus dictae domus Lauretanae per dilectum filium nostrum Philippum S. Angeli in foro Piscium Diac. Card. Vastavillanum nuncupatum, dictae Domus Protectorem, eius arbitrio declarandis, & assignandis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

§.5. Necnon in dicta Ecclesia Lauretana, in qua unus Archipresbyteratus, qui ante erectionem huiusmodi inibi principalis existebat, pro uno Archipresbytero, ac una Praepositura, pro uno Praeposito, ac unus Decanatus dignitates, pro uno Decano, necnon duodecim Canonicatus, & totidem Praebendae pro duodecim Canonicis, ac etiam duodecim Beneficiatis, & totidem Clericatus, nuncupata perpetua simplicia beneficia, pro totidem personis eidem Ecclesiae Lauretanae deservientibus, erecta, & fundata existunt, unum Archidiaconum, qui inibi dignitas major post Pontificalem existat pro uno Archidiacono, qui in choro, & Capitulo ipsius Ecclesiae Lauretanae, ac processibus, aliisque actibus capitalibus primum locum, ac primam vocem, ante obtinentes alias dignitates praedictas habeat, auctoritate, & tenore praemissis, etiam perpetuo erigimus, & instituimus. Ac Praepositura in Primiceriatum pro uno Primicerio, Decanatus vero dignitatum huiusmodi denominationes, in Thesaurariam pro uno Thesaurario commutamus, necnon Archipresbyteratum secundam pro uno Archipresbytero qui secundum, & Primiceriatum tertiam pro uno Primicerio qui tertium, ac Thesaurarium quartam inibi dignitates pro uno Thesaurario, qui quartum locum in choro, Capitulo, processibus, & actibus praedictis ante Canonicos praedictos habeant, necnon Canonicatus, & Praebendas, ceteraque Beneficia praedicta, alias juxta collationes, & provisiones de illis eorum possessoribus factas, pro Capitulo ejusdem Ecclesiae Lauretanae remanere declaramus.

Dignitatum ejusdem Ecclesiae distinctio.

§.6. Ac insuper Motu proprio non ad alicujus desuper Nobis oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, Familiae nostrae de Peretis de Monte alto juspatronatus, & praesentandi personam idoneam ad Archipresbyteratum praedictum quoties illum, per obitum aut resignationem, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem praedictam vacare contigerit, Episcopo Lauretano pro tempore existenti, per eum ad praesentationem huiusmodi instituendam, auctoritate, & tenore praedictis pariter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

Jurispatronatus ad praesentandum Archipresbyterum reservatio pro hujus Pontificis Familia Peretra.

§.7. Non obstantibus nostra de non tollendo jure quaesito, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Lauretan. Recanaten. Maceraten. Auximan. Anconitan., & Firman. Ecclesiarum praedictarum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, earumque Praesulibus, Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenore.

Clausula derogatoria.

noribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu simili, & consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum inferrentur praesentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ceterisque quibuscumque Motu simili derogamus.

Nulli ergo &c.

Dat. P. An. I. 17. Martii.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, 16. Kalend. Aprilis Pont. nostri Anno I.

XXXV.

Approbatio Congregationis Clericorum, Regularium Ministrantium infirmis, in Hospitalibus, & extra degentibus Romae nuper instituta, cum habitus assignatione.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Institutio Societatis Ministrantium infirmis.

EX omnibus Christianae caritatis officiis, quibus aeterna salus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori nostro Jesu Christo, vel maxime placere credimus, per quae pauperes Christi infirmi, & in Hospitalibus existentes, in necessitatibus suis spiritualibus, & corporalibus adjuvantur. Quod genus officii dilectus filius Camillus de Lellis Presbyter Theatin. Dioc., & alii ejus socii, quam Deo gratum, & saluti animarum necessarium esse intelligentes, hiis diebus erga pauperes Christi, in Hospitalibus Urbis nostrae existentes, non minori affectu, quam mater erga quem unice educavit filium, demonstrarunt, quotidie hos modo cum omni qua decet mansuetudine, & caritate ad patientiam, alios ad sacramentorum ecclesiasticorum susceptionem commendo, alios in articulo mortis constitutos consolando, & denique ad bene moriendum die nocturne hortando demonstrare non cessant. Idemque praestare intendunt, tempore etiam, quod absit, pestilentiae.

Petitione confirmationis a Papa.

§.1. Hi itaque Camillus, & socii infirmul, & in communi, sub paupertate, castitate, & obedientia, ita tamen, ut voto adstricti non sint vivere, & Altissimo, ac ejus pauperibus famulari proponentes, unam inter se Societatem, seu Congregationem, sub vocabulo, seu nomine Ministrantium infirmis, cujus principale institutum est,

speciali quodam caritatis fervore, infirmis praedictis inservire, sub nostro, & Sedis Apostolicae beneplacito inierunt, sperantes ex hoc multis incommodis, & periculis, in qua saepenumero dicti infirmi ob defectum talium ministrorum inciderunt, obviam iri, ac salutem animae, & corporis multaque Christianis commoda parari.

Confirmatio dictae institutionis.

§.2. Nos eorum supplicationibus inclinati, ac de huiusmodi pio proposito, & vivendi modo, quo ipsi intendunt uti, plene, etiam ex relatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultatione, & causis Episcoporum, ac regularium, ac visitatione Apostolica deputatorum informati, ex certa nostra scientia, Congregationem, sub vocabulo, seu nomine Societatis Ministrantium infirmis, per unum majorem ministrum, seu superiorem (qui presbyter esse, ac per eandem Congregationem de triennio in triennium per majorem partem suffragiorum eligi debeat) regendam, & gubernandam, Apostolica auctoritate tenore praesentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes, & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem.

Licentia elemosynas colligendi in Urbe, ministrandique infirmis & audiendi eorum confessiones &c.

§.3. Et quia dicta Congregatio proprietate rerum temporalium carere instituit, Nos pariter Camillo, & praefatis, ac pro tempore existentibus ipsius Congregationis sociis, & aliis ab eis deputatis, & deputandis, quod elemosynas ubicumque, praeterquam intra Ecclesias, Monasteria, & pia loca, colligere, ac in dicta Congregationis communes usus convertere, Vicarii Urbis, seu cujusvis alterius licentia desuper minime requisita. Dictaque pietatis opera erga quoscumque infirmos, in quibuscumque Hospitalibus, seu aliis dicte Urbis locis a dictorum Hospitalium, seu locorum praefatis, vel administratoribus vocati, seu de eorum licentia, vel consensu exercere, ipseque Superior, vel major Minister, qui ut praefatur, Presbyter esse debet, & alii ejusdem Congregationis presbyteri, dummodo alias sint idonei, & ab Urbis Vicario approbati, infirmorum, & agrotantium in dictis Hospitalibus, & locis existentium confessiones audire (sine praedictis eorumdem Hospitalium aut locorum, vel eorum officialium, seu administratorum) libere, & licite valeant, tenore praesentium facultatem concedimus, & indulgemus. Ita tamen, ut tam Superior quam alii dictae Congregationis socii, ipsius Congregationis instituta, & ordinationes jam factas, & pro tempore faciendas, (dummodo illa, quamdiu ab Apostolica Sede approbata non fuerint, per ipsius Congregationis Protectorem revisa, & approbata sint) in communi, ex dictis priorum elemosynis vivant.

Clausula derogatoria.

§.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romae apud S. Petrum, sub Anno Incarnationis, die 18. Martii 1586. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. P. An. I. 18. Martii.

Sequi-